

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 2 • 84. ÅRG. • 2015

INNHOLD

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* Jordskjelvnøtt	4
* Fra Stjørdal til Mongolia.....	8
* Takk til Ann-Mari Rothli	9
* Hilsen fra Det Norske Misjonsselskap	10
* Til Minne	14
* Et av årets høydepunkt.....	16
* ”Kollaps”.....	18
* Årsregnskap 2014	20

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Våre liv i denne verden

Hvordan lever vi våre liv? Vi kan se oss omkring, høre og lese og få informasjon om verden vi lever i. Og vi kan reflektere litt over vår egen tilstand.

Det er en overveldende mengde av nød som møter oss på vår vei i denne verden. Vi har sett på TV og lest i media om flyktninger som prøver å komme seg over havet til Europa, de enorme skadene i Nepal etter jordskjelvet, flyktningene, oversvømmelser og ødelagte hjem og landområde, IS og Boko Haram sine makabre og onde herjinger, kristne og andre minoriteter som jages på flukt. Det bevilges nødhjelp samtidig som det er svært viktig å forsøke å gjøre noe med årsakene til all denne galskapen. Riker har blitt lagt i grus gang etter gang opp igjennom tidsaldrene. Vi må erkjenne fakta. Men hva er det som styrer oss mennesker? Frykt? Tillit? Ansvarfølelse? Likegyldighet? Hat? Kjærlighet? Vi forferdes over at et land som f.eks Nepal har et så dårlig utviklet styresett at det vanskeliggjør hjelpeinnsatsen enormt. Blir hjelpen som gis i ettertid til en sunn og god utvikling eller til store frustrasjoner? Vi kjenner irritasjon, sinne og fortvilelse også over så mye uverdighet mange mennesker opplever. Ikke minst at barn skal ha mange år av sin oppvekst under kaotiske vilkår. Vi prøver å finne svar på hvorfor all denne ondskaper får bre seg og ødelegge så mye.

Det er viktig å være seg bevisst at vi alle kan være i stand til å ledes i onde retninger. Vi har fri vilje. Også til å velge det gode. Vi mennesker har muligheter til å si nei og si ja til Guds godhet.

Bibelen snakker om å «la sinnet bli forandret». «Søk først Guds rike», «pass på at ingen

får fanget deres med tomt bedrag som stammer fra menneskelige overleveringer og grunnkreftene i verden» Kol.2:6-11.

«Grunnkreftene i verden»; Er det alt som hindrer oss i å se at Guds gode vilje med menneskene var at de skulle leve i harmoni, trygghet og ha det de trengte for liv og verdighet? «fanget av grunnkreftene i verden» Betyr det at JEG vil ha masse penger og leve med de materielle, forgjengelige verdiene som mål? Betyr det å frarøve andre mennesker muligheter, selvspekt og ansvar for eget og andres liv? Vi må ta oss tid til å reflektere og undres. Vi må gripe sjansen vi har dagen i dag og la oss påvirke i rett retning dersom vi er på feil vei.

Det kan virke som altfor beskjedent og tilbaketrukket fordi vi risikerer å bli sittende fast i tankenes verden. Men den som søker stillhet for Guds ansikt og vil lytte til Sannheten skal få erfare at det er noe som er tomt bedrag, noe som ikke har egentlig verdi. Det er mulig å få se en ny vei å gå. En vei som ikke er preget av frykten og håpløsheten, men som vil være formidler av mulighetene til at de gode kreftene, Guds kjærlige omsorg for denne verden kan få plass i de enkelte små og de store menneskelige relasjoner. Der skal ikke frykten få styre, heller ikke hatet og hevnen. Men respekten og kjærligheten, viljen til å følge Mesteren som selv gav livet sitt for at døden og ondskaper skulle beseires. Det er hva vi kristne har som håp og tro. Og ethvert menneske er en del av samfunnet vi lever i.

*Hilsen Torbjørg
Styreleder*

Andakt

«Gå ut og gjør alle folkeslag til disipler»

Det er ikke lenge siden vi feiret påske, vår viktigste høytid. Jesus døde og sto opp igjen. Han seiret over døden og dødens makt. Det måtte være en helt spesiell situasjon og tid for disiplene. Han som var død, var nå levende tilstede mellom dem. Jesus hadde forberedt dem, men de forsto det ikke. Det var tvil, forskrekkelse, de kjente ham ikke igjen. Jesus ga seg til kjenne. Tomas fikk kjenne på hans sår, Jesus talte, brøt brødet og de kjente han igjen. Nå ville de være sammen med ham for alltid, men slik ble det ikke. Hans gjerning var enda ikke fullført. Han forberedte dem på at snart skulle bli tatt opp til himmelen og de fikk et oppdrag. Jesus velsignet dem og sa: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler».

Her er vi, denne tiden er fortsatt. «Gå ut og gjør alle folkeslag til disipler». Dette er vi i SMR med på, et verdensomspennende oppdrag.

I min tid som misjonær i Kamerun fikk jeg høre flere ganger; de kristne er annerledes. En tidligere muslim sa: «Jeg observerte en kristen i 8 år og merket at han levde annerledes, det førte meg til tro». Det var etter en gudstjeneste med dåp av både voksne og barn, at ei ung kvinne sa til meg at også hun gjerne ville bli døpt. Da jeg spurte henne hvorfor hun ville bli døpt, svarte hun: «De kristne har en annen glede og den vil jeg

gjærne få del i». Så fint, det livet de kristne levde førte andre til Kristus. Guds ord må forkynnes for at en skal komme til tro, også det livet vi kristne lever kan være med og lede et menneske på veien til den kristne tro. Det gjelder uansett hvor vi bor.

Lykke til i din hverdag der du bor!

Gå og lær dem! Det var budet
dødens overvinner gav.
Stående er Herrens ordre
til hans venner nå som da.
Del med dem som er i mørke
alt hva Kristus har å gi.
Bring Guds ord til hele verden!
Bare det kan gjøre fri.

Eli Vollen

Okhaldhunga Times, Mai 2015. Nr 2 Jordskjelvnytt

Kjære venner

Her i Nepal er livet svært preget av jordskjelvet, og vi vil gi en liten oppdatering til alle dere som følger med: Fremdeles pågår nødhjelpsarbeidet med utdeling av presenninger, liggeunderlag etc til alle som ikke kan bo i sine hus. Mange har også fått sitt matvarelager ødelagt, så de er avhengige av forsyninger utenfra. Først når alt dette er på plass, vil det bli mulig å si noe om behovet for gjenoppbygging, som vil kreve enorme summer i et fattig land. Det anslås f.eks. at minst en halv million hus er ødelagt.

Hun er enke, og det huset hun har bodd alene i de siste årene er nå så sprukket at det er farlig å gå inn i. Huset står, men er mer en trussel enn en ressurs. For et par dager siden fikk vi innlagt en kar som hadde fått en stor stein i hodet da han prøvde å gå inn i sitt eget hus for å redde ut noen ting. Han overlevde, men vi er redd det blir flere slike. Da er det tryggere å bo i «telt» under en presenning. Disse gutta viste oss hvor de i nesten to uker har sovet sammen, flere familier, ute der ingenting farlig kan falle i hodet på dem.

På sykehuset

De akutte, rent helsemessige konsekvensene begynner en å få overblikk over. I Okhaldhunga distrikt har det vært 18 dødsfall pga jordskjelvet. Sykehuset har hatt 29 pasienter innlagt med slike skader. En av dem døde av svære hodeskader kort etter ankomst. To ble sendt til ortopedisk spesialbehandling etter at de var stabilisert her. Av de resterende er sju fremdeles innlagt:

- Én har en hodeskade og brudd i ryggen, men kan bevege bena

- Én har en svær hodeskade med skallebrudd og et stygt armbrudd, men kommer seg
- Én har brannskader, han sto over grytene og lagde mat da skjelvet kom
- Én har brudd i begge føttene
- Én har ryggbrudd og vil forbli lam fra livet og ned
- Én 85 år gammel kvinne ble halv begravd under skjelvet, og har skader i rygg og hofter
- Én har en knust fot, der vi har måttet amputere stortåen og muligens må ta mer

De resterende nitten er skrevet ut og har reist hjem. I det dette skrives har vi 72 pasienter innlagt på sykehuset som jo har totalt 50 senger. Kapasiteten er sprengt.

I distriktet

Det betyr mye for en tid som denne at Okhalhunga har en god nabo i Norge. Vi leter oss fram til hvordan vi best kan hjelpe. Men de som trenger hjelp leter også etter oss. Derfor har sosialkontoret vært fullt av naboer som klager sin nød. Vi har til nå gitt ut 120 presenninger, og en del tepper og madrasser, til naboer og pasienter som skal hjem til ødelagte hus. Det vokste oss over hodet, og vi bestemte oss for en besøksrunde i dag. Der traff vi både dem som hadde fått, og de som ennå ventet på hjelp.

Bandana fra sykehus-administrasjonen og jeg, Kristin, er på fact-finding tur. Vi møter familien på et tun som ikke er som før. Vi noterer oss hvem som har fått ut sine eiendeler og mat, og hvem som trenger presenning som ly for natt og regn.

Hos de kasteløse fant vi godt samhold under en presenning der 55 stuer seg sammen om natten.

Pramilla Darjee er en av de mange som om natten søker til fellesteltet. Hun har et lite diebarn på en måned. Hennes mann er i Malaysia og kommer hjem om 2 ½ år. Å bygge seg en framtid under tak er ikke lett uten mann i huset. Hos de kasteløse fant vi veldig små matforråd. Det er de som er avhengige av å arbeide for andre hele tiden. En slik situasjon gjør de fattige enda fattigere, og de faller dypere ned i gjeldslaveriet.

At ikke flere ble skadet er et under! Mina Baniya hadde nylig bygget nytt hus, og mannen er dratt til utlandet for å betale gjelden. Nå må de begynne på nytt. Men på deres kastenivå er det større matlagre, så de er ikke like utsatte for den daglige nød.

En familie har fått presenning og madrass og strikketeppe for de minste fra «Mission», så de har kunnet bygget et eget midlertidig hjem for regntiden. Etter vår fact-finding tur i dag, dro vi tilbake samme ettermiddag med lastet bil og kunne dele ut til de vi så trengte det. En lykkelig ung mor går hjem til familien sin med presenning, ullteppe og lappeteppa til sitt minste barn. Det var hagl og regn, lyn og torden, da er en presenning mye verdt! I nabolandsbyen Duske har vi til sammen hjulpet 58 familier med det mest nødvendige for å skape seg en mulighet for å greie seg gjennom regntiden.

Ansvarsområder gitt oss av myndighetene

I samarbeid med lokale myndigheter er vi blitt gitt ansvar for to kommuner der vi arbeider med landsbyhelse utvikling. Den ene er den største, og den er helt uten veiforbindelse. Den ligger høyt oppe i rodrodendron-skogen der turistene går forbi i bedre tider. Patle. Nå tirsdag sendte vi ut en bil med

100 presenninger og tepper så langt bilen kommer. Derfra tar det en dag å gå til den delen som ligger lengst borte. Teamet er ikke kommet tilbake ennå, derfor er ikke alle planer lagt for hva vi skal bistå dem med videre.

Vi har også fått ansvar for Srichaur. Det er den kommunen vi til nå har fått flest jordskjelv-

skader fra. Våre folk har gått dit og har dannet en lokal komité. De har identifisert 96 husstander som trenger en «matpakke» i tillegg til presenning og tepper. Matpakken er en sekk ris, olje og linser. Akkurat nå er tradisjonelt den magreste sesongen her, rett før regntiden. I juli modner maisen og velsigner dem.

I Ragani kommune fikk vi tidlig høre at alle hus i to store områder var totalt ødelagt. Det er et område vi har arbeidet i fem år, og har en oppfølging av nå. Vår mann gikk dit med det samme vi fikk melding om tilstanden. Han har vært hos dem, saumfart alle butikker i store områder og kjøpt mat på krita for «Mission» til folket der mens de ventet på hjelp. Nå har de endelig fått et lass med ris og presenninger inn fra vestsiden altså Katmandu-siden, av en annen NGO som vi samarbeider med her i fylket. Det de trenger nå er et vannfilter til hver husstand, for vannledningen er ødelagt. Det er vi i ferd med å organisere inn fra vestsiden.

- Be for alle de som sover ute, det er ikke bare stjernehimmel, det er lyn og torden og masse regn også.
- Be om at nøden må bygge fellesskapet, og at de må greie å hjelpe hverandre til å bygge seg opp på nytt. Vi minner Gud om å høre de mange skrik fra Nepals indre gjennom hele regntiden som nå er på vei inn.
- Og Han har hørt, Normisjon har sendt oss mye penger så vi kan komme folket i møte. Det har de kunnet gjøre på grunn av støtten fra gode naboer Okhaldhunga har i Norge.

Sykehusbygninger

Vi har fått meldinger fra flere andre distrikter i Nepal om at sykehusbygningene der kollapset under jordskjelvet. Det er jo det verste som kan skje, det er jo nettopp rett etter en slik katastrofe behovet for et fungerende lokalt sykehus er størst. Heldigvis er det ikke antydning til sprekker i de nye sykehusbygningene her i Okhaldhunga. Det koster mye å bygge med så solid armering som det er brukt her, men nå ser vi at det svarer seg!

Hilsen Kristin og Erik

Det har de kunnet gjøre på grunn av støtten fra gode naboer Okhaldhunga har i Norge. Men det er ennå over en måned til den er moden.

Støtt gjerne arbeidet for jordskjelvrammede i Nepal. Normisjon har opprettet en kampanje som «tar imot» penger knyttet til dette.
Kampanjenummer: 7001180
Kampanjenavn: Jordskjelv i Nepal
Kontonummer: 1503.02.13537
Kampanjeside: <http://www.normisjon.no>

Fra Stjørdal til Mongolia

SMR-Stjørdal sin gruppe, (f.v. Anne Kari Stokhaug, Reidunn Andersen, Åshild Sørhus, Inger Øfsti, Sigrid Lillemo), Bildet til høyre: Samuel (10), Solveig (7), Signe (4), Bjørn Olav og Åshild Sørhus

Nå har vi vært på heimeopphold i Norge i 2 år snart, og det nærmer seg utreise tilbake til Mongolia. Vi er i pakkemodus, og har begynt å rydde i loft og kott og klesskap.

Til og med Signe (4 år) sa til meg i kveld ”Denne kan vi gi bort” da hun fant et babypledd. Like etter ombestemte hun seg: ”Nei , kanskje ikke.” Nylig var jeg i Solveig (7år) sin klasse på skolen og fortalte om Mongolia, og de fikk se bilder, filmsnutter og prøve mongolske klær. Samuel (10år) er nok spent på det å skulle reise fra kompisene han har fått her, men gleder seg til å få firfisle som kjæledyr igjen.

Sist vi var i Mongolia sto navnet mitt på SMRs bønnekort, og jeg fikk julehilsninger fra mange SMR-grupper. Varmet hjertet å vite at mange ba for oss selv om jeg aldri hadde møtt dem. Jeg har blitt varmt tatt imot i SMR-gruppa her på Stjørdal, og Signe har ofte vært med meg på samlingene. På siste samlinga fikk jeg og Signe hvert sitt par nydelige strikkavotter. En trivelig gjeng og gode samlinger!

Selv om jeg er sykepleier, har jeg ikke jobbet som det i Mongolia. Men jeg har studert språk, tatt meg av barna heime, og prøvd å være et vitne for Jesus i hverdagen. Likevel er det helsearbeid

som er grunnen til at vi har fått visum, siden Bjørn Olav er lege og har jobbet som konsulent i NLMS helseprosjekt.

Helseprosjektet heter SPH2, og handler om å styrke primærhelsetjenesten i tre fylker i Vest-Mongolia. Det er Noradstøttet og har mange dyktige nasjonalt ansatte. Kurs for leger og sykepleiere er noe av det de gjør. Planen er at Bjørn Olav skal fortsette som konsulent i den siste fasen av prosjektet før det avsluttes i 2017.

Med støtte fra SMR har samarbeidskirken vår i Mongolia fått starte opp med et diakoniprojekt i hovedstaden Ulaanbaatar. Rapportene forteller om en positiv start, og ungdom er målgruppa.

I går snakket jeg med min språklærer i Mongolia på internett. Jeg er så heldig å få studere språk mens jeg er i Norge, og studerer nå et av minoritets-språkene i Vest-Mongolia. Noen av minoritetene der i Vest er blant de minst nådde med evangeliet. Tanken er at jeg fortsatt skal studere språket og se etter åpne dører for å være et vitne.

Vær med å be om åpne dører for evangeliet! Be for forberedelsene før utreise, at vi får leid ut huset. Takk for forbønn!

Vennlig hilsen Åshild Sørhus

Takk til Ann-Mari Rothli

1. mai i år avsluttet Ann-Mari sitt verv som hovedkasserer og daglig leder på SMR-kontoret. Hun har slitt med sykdom i noen år og ønsker at andre overtar nå. Med all sin kompetanse, dyktighet og allsidige erfaring har hun også vært til stor støtte for Landsstyret i Sykepleiernes Misjonsring. Vi har vært heldige som har hatt Ann-Mari disse årene. Til tross for at helsa ikke har vært som vi gjerne skulle ha ønsket, har Ann-Mari tatt ansvar for kontor og regnskap. Selv sier hun det har vært godt å ha disse oppgavene. Men nå som hun ønsker å være fri unner vi henne det. Vi i Landsstyret kjenner en stor taknemlighet for alt det hun har bidratt med og har betydd for SMR. Og fortsatt vil vi be for hennes helse og daglig liv framover. Tusen takk Ann-Mari!!!

På vegne av Landsstyret,

Torbjørn Vikingsdal Andersen
Styreleder

Takk fra Det Norske Misjonsselskap (NMS)

Støtten til NMS i 2015 bidrar til at mennesker i Kamerun, på Madagaskar og i Egypt får en viktig håndsrekning. Vi vil med dette takke hver enkelt av dere som utgjør SMR for

kr. 225 000 som vi mottok 15.05.2015.

Vi setter utrolig stor pris på støtten, og det er med stor glede og stolthet vi bringer den videre i visshet om at dette betyr i en forskjell i form av bedre liv og helse der det trengs mest.

Helsearbeid i Kamerun

Helse-og sosiale tjenester i Kamerun er i år, som tidligere år, tilgodesett med tilskudd. Prosjektet bidrar til at en gruppe tidligere spedalske får bo i den såkalte barmhjertighetens by i

Foubarka nordvest i landet og mottar hjelpen de trenger for å kunne leve et verdig liv. Selv om de nå er friske, er mange gamle og funksjonshemmede på grunn av sykdommen. De lærer å dyrke maten de trenger, og en sykepleier kommer et par ganger i uka for å gi behandling.

Videre støtter prosjektet poliklinikken i Balkossa nær grensa til Nigeria. Dette er det eneste helsetilbud for en befolkning på rundt 4 500 i et avsidesliggende område. Her er det seks sengeplasser. En sykepleier reiser i tillegg til et tjuetalls landsbyer for å vaksinere barn og ha svangerskapskontroller.

Et tredje viktig tiltak innen dette prosjektet er støtte til sosialarbeider og sykehusprest ved avdelingen for sosiale tjenester på sykehuset i Ngaoundéré. Der er de som stiller opp når pasienter kommer alene til sykehuset og ikke har noen som lager mat til seg. Det er også de som oppsøker byens fattigste og fronter arbeider blant hiv- smittede og aids-syke.

Fokus på mor og barn på Madagaskar

Også mor-barn-helse-prosjektet på Madagaskar har i år, som tidligere år, fått midler fra SMR. Her er pengene øremerket arbeidet med å lære opp såkalte tradisjonelle jordmødre på landsbygda.

Opplæringen av tradisjonelle jordmødre er i dag et viktig bidrag i kampen for å redusere dødelighet blant mødre og spedbarn på Madagaskar. I 2014 gjennomførte 95 tradisjonelle jordmødre kursopplegget, og opplæringen gir positive resultater i form av bedre kontroller og sikrere fødsel, kunnskap om komplikasjoner og behov for å kontakte kvalifisert helsepersonell og registrering av den nyfødte for å få fødselsattest. Mødrene får også oppfølging etter fødselen. Tradisjonelle jordmødre i ni områder i landet har nå fått opplæring og utstyr, og det er ønske om å spre kunnskap til enda flere.

Prosjektet omfatter også støtte til helsestasjoner og behandling av fistularammede kvinner ved sykehuset i Morondava.

Diakonale tiltak i Egypt

Diakonalt senter i Egypt er årets nykommer blant prosjektene som støttes av SMR. Senteret driver et omfattende sosialt arbeid i en av Kairos fattige bydeler, og det er eneste tilbudet i sitt slag i et område med flere titalls tusen innbyggere.

Senterets helseklinikk har en sengepost, og 40-60 pasienter får ukentlig hjelp her. Et røntgenapparat er på plass og er til stor nytte. Her er det stort behov for å utvide, og midlene fra SMR vil bli brukt til dette formålet.

Tiltakene ved senteret omfatter også en mobil øyeklinikk kjører fra landsby til landsby i fattige deler av landet, tar synsundersøkelser

og utfører mindre øyeoperasjoner. Flere tusen blir undersøkt i løpet av et år. Nødvendige småoperasjoner utføres umiddelbart, mens noen sendes til klinikken i Kairo. Barnehagen tar i mot over 50 barn daglig, og seks foreldreløse barn bor på barnehjemmet. I tillegg får voksne uten skolegang tilbud om opplæring i veving og snekring slik at det skal bli mulig for dem å få seg en jobb.

På vegne av de som får et bedre liv og en bedre hverdag sier vi igjen HJERTELIG TAKK og ber Gud velsigne SMR og dere alle rikelig tilbake.

Kamerun

Til Minne

Minneord om Asta Lekven Hafell.

Vi kjenner sorg og savn etter Asta som døde 12. april i år. Hun ville fylt 71 år 23 mai. Vi husker Asta da hun hadde andakt i kapellet våren 2014 og snakket om himmelhåpet.

Det var sterkt og levende. Hun kjente nok allerede da at hun ikke var helt i form selv om hun ikke sa noe om det. Asta fikk den alvorlige kreftdiagnosen sist høst. Sykdommen var allerede da kommet langt og behandling lyktes ikke.

Siden 2010 var hun med i SMR's landsstyre som nestleder. Hun var så glad for å være med i SMR. Dette vervet tok hun med stor glede og mye initiativ. Vi opplevde at hun var en god og inspirerende samarbeidspartner i vårt fellesskap. Asta var så takknemlig for at hun selv hadde fått stå på bønnelisten de årene hun var i Taiwan som misjonær sammen med mannen sin Sverre og barna. De var utsendinger for Norsk Luthersk Misjonssamband i til sammen 8 år. Å stå på bønnekortet i SMR hadde stor betydning for henne i den tiden. Derfor hadde hun virkelig lyst til å være med i Tønsberg-gruppen av SMR da familien kom til Tønsberg. I 2013 ble denne gruppen lagt ned fordi de fleste medlemmene ikke maktet mer pga alderdom. Men i 2014 tok Asta initiativ til at gruppen igjen måtte komme i gang. Det ble en ny SMR-gruppe med flere nye medlemmer. Hun var en person med mange ressurser og positiv innstilling til å ta et tak når det trengtes. I gjenbruksbutikken i Sandefjord arbeidet hun regelmessig og ofte. I flere år var hun med i

styret for NLM i Vestfold og ledet misjonsgruppe. Asta var glad i musikk og spilte gjerne piano til allsang. Å prioritere tid til leir med barnebarna var også en glede for henne.

Asta arbeidet som sykepleier flere steder i Norge. Noen år var hun sykepleier på lindrende enhet. Der stortrivdes hun. Mange fikk et lyttende øre og hjelp hos Asta. Hun var også med som leder i sorggruppe. Selv bar hun på sorgen over å ha mistet en liten sønn på 2 år. Det satte dype spor.

I 2014 feiret hun sin 70-årsdag. Det ble en flott og glad dag. Eldste og yngste sønn hadde komponert og satt sammen en nydelig messe tilegnet henne. Den ble fremført av barn og barnebarn. Etterpå var det tur på vannet med Osebergskipet i Tønsberg. Hun fortalte om dagen med stor takknemlighet, glede og stolthet. Alle hennes nære og kjære betydde svært mye for henne. Men hun var samtidig så realistisk og trygg i sin tro at hun kunne forlate denne verden med håp om en ny framtid. Himmelhåpet var sterkt og trygt. Hun var takknemlig for livet hun hadde fått og kjente fred.

Vi i SMR ville også så gjerne ha beholdt henne lenger i vårt fellesskap. Vi ble glad i Asta. Men vi erkjenner at våre liv her i verden en dag er forbi. Vi takker for Asta og det hun fikk være som søster og venn i vårt fellesskap. Guds fred over hennes minne.

Torbjørn Vikingsdal Andersen
Styreleder

Til Minne

Minneord om Beate Øglænd

Beate Øglænd døde 10.mars, 82 år. Hun hadde i lengre tid vært preget av sykdom og kunne ikke delta i SMR-arbeidet som før. Hele livet var hun engasjert og inspirert av

misjonsarbeid. Det fortelles at hun var seg bevisst et kall til å bli misjonær helt siden hun var barn. I løpet av sin utdanning var hun bl.a. med på møter i «Forbundssalen». Der kom også en mann med kallenavnet «Lusefrans» iblant. Det fortelles at en dag henvendte han seg til Beate og sa: «Du skal til Afrika!» (Se boken Arne Prøys har skrevet med samme tittel). Det ble for Beate en bekreftelse på hennes valg for å bli misjonær. I mange år var hun misjonær for Det norske Misjonsselskap Kamerun. I den tiden var også hennes navn på bønnelisten for SMR. Hun erfarte hvor fint og betydningsfullt forbønn var. I den tiden hun var forstanderinne på Diakonissehuset Lovisenberg tok hun også på seg verv som hovedkasserer og styreleder i Sykepleiernes Misjonsring. De siste årene, fram til 2011, var hun redaktør av Misjonsringen.

Beate hadde et stort hjerte for Sykepleiernes Misjonsring og arbeidet med helsemisjon i samarbeid med misjonsorganisasjonene i Norge. Hun hadde sterke meninger, mot og engasjement. Beate har preget Sykepleiernes Misjonsring den tid hun var aktiv. I Sandnes var hun i mange år leder og aktiv i SMR-gruppen der.

Det var viktig for henne å ha gode vurderinger av hvordan innsamlede penger og arv til Syke-

pleiernes Misjonsring ble forvaltet. Det er med stor takk Sykepleiernes Misjonsring tar imot en stor del av den økonomiske arven etter Beate. I begravelsen var det etter hennes ønske gave til SMR i stedet for blomster. Samtidig har vi en arv etter Beate om et misjonsengasjement og hengivenhet for andre menneskers nød og behov. I de årene Beate var på Norgesopphold mens hun var misjonær reiste hun i hele Norge for å fortelle om arbeidet i Kamerun. Å informere og samtidig møte mennesker var en gjensidig inspirasjon for at arbeidet skulle bære frukt og utvikles videre.

Nå som Beate har avsluttet sin tjeneste og sitt liv i denne verden, takker vi for hva hun har betydd og vært. Vi lyser fred over hennes minne.

Torbjørn Vikingsdal Andersen
Styreleder

Et av årets høydepunkt

De som er avbildet er f.v. Brit-Lise Rott, Alice Aragon, Marta Ekroll, Tide Ekroll, Guri Tulluan, Kristian Birkeland, Kurt Ohma, Gro Bjørndal(LMF-utsending) og Anne Dagsland.

Kjære misjonsvenner i Sykepleiernes misjonsring!

12.-16. april. Ble det avholdt misjonær-konferanse for Sør-Amerikaregionen. Konferansen ble avholdt i Arequipa, Peru. Totalt var 33 voksne samlet. 5 boliviamisjonærer, 20 fra Peru samt 4 voluntører og 4 besøkende.

En ny type konferanse

Regiondannelsen for litt over et år siden har medført et noe annerledes mandat enn tidligere til konferansen. Konferansen skal først og fremst ta opp langsiktige og overordnede spørsmål, blant annet strategi. Stedlig representant er tillagt noe større ansvar enn tidligere.

Åretskonferansen hadde ingen vanskelige saker på programmet. Likevel ble det mange konstruktive samtaler og innspill i forbindelse med framlegg av årsmeldinger og handlingsplaner.

Viktig steg mot økonomisk selvstendighet

Noe av det gledelige som kom fram i rapportene er at kirken i Peru, som har valgt og gå over til en ny ansettelsesmodell av sine pastorer ser ut til å la lyktes. Mange av pastorene lønnes nå av sin lokalkirke, i stedet å motta nlm-finansiert lønn fra kirkens hovedkontor, et viktig steg mot økonomisk selvstendighet.

I forhold til kirken i Bolivia ble det også i år uttrykt bekymring for at kirken har andre samarbeidskirker, som drar kirken i en mere høykirkelig og lukket retning. Konferansen vedtok at disse forholdene må avklares.

Oppbyggelig undervisning

Noe av det beste med konferanse er for mange forkynnelsen og det sosiale samværet. I år var det Visegeneralsekretær fra Luthersk Misjon i Danmark Carsten Skovgaard-Holm som hadde bibeltimene. Han tok med misjonærene

inn i Filliperbrevet. Undervisningen hadde et sterkt Jesus-fokus. Det ble også holdt flere spennende seminarer. Følgende temablettopp: Mentoring, Supplerende misjon, og et historisk tilbakeblikk på misjonsarbeidet i Peru.

Nytt styremedlem

Tore Bjørsvik ble valgt inn i feltstyret for en periode på to år. Fra før av sitter Gro Bjørndal og Kristian Birkeland. Styret konsituerte Gro som leder, Tore som nestleder og Kristian som sekretær.

”Kjenner du noen som kunne tenke seg å bli med i styret?”

Neste sommer avholder vi vårt landsmøte. I den forbindelse trenger vi nye kandidater til styret. Aller helst ønsker vi oss kandidater fra alle landets kroker slik at vi får frem mangfoldet.

Be over, og tenk på om det er noen i din nærhet som kunne passe perfekt til nettopp dette.

*Send oss gjerne en epost om dette til
Torbjørg V. Andersen, torbj-a3@online.no*

Kollaps

I det siste har jeg tenkt på ordet kollaps på tre ulike måter. Nylig har vi alle, gjennom media, sett all den kollaps som jordskjelvet i Nepal førte med seg. Bygninger raste, hjem, nabolag, infrastruktur, håp og drømmer kollapse. I denne enorme nasjonale tragedien gikk utrolig mange menneskeliv tapt.

På en helt annen arena, og med et snevert, individuelt perspektiv har jeg hørt om 'kollaps'. Næmlig på den ukentlige Pilates treningen. Ja, som en ganske godt (?) integrert, hjemvendt misjonær, med stillesittende arbeid og med overgangsalderens kroppslige endringer og utfordringer, er jeg nå på plass på mandagskveldene når en gruppe damer styrker kjerne-muskulaturen.

Når vi kvinner, med ulike kroppsvekter og fasoner, forsøker å stå på alle fire og løfte ett eller to bein, så kommer instruktørens tilrop: 'Ikke kollaps jenter! Pass på mage og rygg, inn med navlen, lave skuldre pust dypt' osv..... Ja, da forsøker vi å aktivere de musklene vi ikke tenker på til daglig. De ligger liksom litt for dypt.

Den tredje bruken møtte jeg i en bok for fasten med tekster fra Dietrich Bonhoeffer, fra den tiden han satt som fange under 2.verdenskrig. Med utgangspunkt i Romerne 5: 1-6, minner han leseren om at når vi er i situasjoner vi ikke kan gi opp eller riste av oss, da skal vi rett og slett bære. Bære og ikke kollapse. For lidelse fører til utholdenhet, utholdenhet et prøvet sinn og det prøvede sinn håp, og HÅPET SKUFFER IKKE (v 4-5). Slik Jesus bar korset, kan vi også gå tett under korset, nært til Kristus. Og nær han vinne erfaringer som gir håp. Det er når vi har det som tyngst at vi forstår å ta imot Jesu invitasjon om å gi ALT over til han.

I livet møter vi mange forhold vi blir utfordret av; egen sykdom, ustabil helse, forhold i familien, arbeidsmiljø på jobb, bekymringer og nød for barn, venner, verden. Vi kan alle føye til denne listen. Noen utfordringer er så store at vi tenker på dem som en lidelse. Mange kommer til oss med råd om kostholds- endring, trening, mindfulness og couching, osv. Men la oss huske at i Kristus har vi HÅP, STYRKE og HVILE.

Dette må vi kristne minne hverandre om, for det er lett å glemme vår åndelige 'kjerne- muskulatur'. La oss heie på hverandre: 'Ikke kollaps jenter'. På en måte er det også dette vi gjør når vi kommer sammen i grupper, i Jesu nærvær, vi ber for hverandre og for dem på bønnekortet.

På trening bærer jeg all kroppsvekt alene. Men jeg vet at det som smerter min sjel og skaper kaos i mine tanker, det trenger jeg ikke bære alene. Heldigvis kan vi få tro og ta til oss Jesu ord:

Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel. For mitt åk er godt og min byrde lett (Matteus 11:28-30)

Så la dette være en hilsen til alle som har tungt å bære, mens vår går mot sommer. Ikke gi opp, gi det over. Med andre ord: Ikke kollaps jenter!

Hilsen Hilde M. Ydstebø

Daglig leder

16. - 19. juni 2016 inviteres vi til Landsmøte i SMR på Sunnmøre Folkehøgskole. Skolen er et tidligere SAS-hotell som de i senere år har hatt en ansiktsløfting på og de kaller seg for Norges fineste folkehøgskole. Dit tror vi det blir fint å dra. Så snart vi har talere på plass skal du få vite hvem som kommer og taler til oss, og blir det ikke helt ulikt tidligere landsmøter, så har vi deltakere mer enn nok å snakke om når vi møtes.

Ny Daglig leder

Hilde Masvie Ydstebø er utdannet på Ullevål sykepleierhøgskole og arbeidet tre år som sykepleier på Barneklubben på Rikshospitalet. Etter to år med misjonærforberedelser var hun i tidsrommet 1990-2009 i Etiopia i 11 år, utsendt av NMS, og også 3 år i Tanzania med NLM. Som sykepleier var hun først på en helseklinikk, deretter i forebyggende helsearbeid og de siste to perioder bidro hun i utdanningen av lokale sykepleiere. Hun er helsesøster og har en MSc i 'Mor og Barn helse' fra London. For tiden jobber hun som sykepleier ved avdeling Migrasjonshelse på Flyktningkontoret i Bærum Kommune, men vil studere Psykisk helse skoleåret 2015/16 ved Høgskolen i Oslo og Akershus. Hilde sto på bønnenlista til SMR i ca 20 år og er veldig takknemlig for det. Hun har fortsatt stor tro på forbønn.

ÅRSREGNSKAP 2014

RESULTATREGNSKAP	2014	2013
Gaver	719,157	1,046,322
Kontingenter	179,300	163,000
Sum driftsinntekter	898,457	1,209,322
Adm. utgifter	99,828	150,641
Misjonsringen	95,488	107,414
Bevilgninger og gaver SMR	1,344,000	1,993,650
Bevilgninger fra øremerkede fond	0	6,500
Sum driftskostnader/bevilgninger	1,539,316	2,258,205
Driftsresultat	-640,859	-1,048,883
Renter av bankinnskudd SMR	92,671	117,255
Renter av bankinnskudd øremerkede fond		4,377
Andre finansinntekter	15,500	15,500
Urealisert kursgevinst / tap(-) Orkla	46,785	-13,082
Netto finansinntekter	154,956	124,050
Årsresultat	-485,903	-924,833
Som disponeres:		
Fra annen egenkapital	-485,903	-922,710
Fra øremerkede fond	0	-2,123
 BALANSE pr. 31.13	 2014	 2013
Bankinnskudd SMR	4,338,324	4,532,951
Bankinnskudd øremerkede fond	0	0
Kortsiktige fordringer	0	0
Aksjer ORKLA	0	291,276
Sum eiendeler	4,338,324	4,824,227
Annen egenkapital	4,338,324	4,643,731
Egenkapital øremerkede fond	0	180,496
Sum egenkapital og gjeld	4,338,324	4,824,227

Lovisenberg, 18.03.2015

Torbjørg Vikingsdal Andersen

Eli Vollen

Anne Kristine Snøløs

Hilde Masvie Ydstebø

Asta Lekven Hafell

Sykepleiernes Misjonsring

Årsmelding 2014

Landsstyret.

Landsstyret har hatt møte 27. og 28. mars og 3. september 2014. Daglig leder og redaktør møtte også som vanlig. I vårsemesteret møtte også vararepresentantene. Slik LS allerede har vedtatt og har sendt informasjonsbrev om til organisasjonene blir alle søknader om økonomisk bidrag behandlet bare i vårsemesteret. Det er prioritert en kveld til sosialt fellesskap i vårsemesteret for LS, redaktør og daglig leder. Det er behov for mer enn en hektisk dag for å gå igjennom sakslisten. Det oppleves som nyttig og godt.

Økonomi og Forvaltning

Bevilgninger våren 2014:

Søker	Land	Prosjekt	Innvilget i kroner
NLM	Indonesia/ Berit Helland	Ernæringsprosjekt August 2014- 2015	100 000
NLM	Mongolia	Kristent ungdomssenter	60 000
KMM	Senegal	Sykehusarbeid/ Lønn og driftsutgifter Anette Nordhelle	125 000
KMM	India	Lønn, utstyr og drift ved helseklinikk. Anne Margrete Eidesvik	180 000
HP	Nepal	Sjelesorg-arbeid Til lønn, adm og oppfølging. Mirjam Bergh	60 000
HP	Tibet	Lønn, adm og drift av prosjektet "En ny vei". Erna Suhr	132 000
NMS	Etiopia	Lønn og prosjektstøtte til "Mor/barn helse"prosjektet Sonja Kuspert	146 000
NMS	Kamerun	Lønn og prosjektstøtte til prosjektet "Helse og sosiale tjenester". Sandra Bichler	243 000
NMS	Madagaskar	Prosjektstøtte til prosjektet "Mor/barn-helse"	298 000
---	Kongo	Fødestue m/utstyr	150 000
			1 494 000

Vi vet at vårt økonomiske bidrag betyr mye for misjonsarbeidet.

Innestående på Johanne Høegs og Ingeborg Fjells legater ble vedtatt innlemmet i SMR`s hovedregnskap fra 01.01 2014.

Hjørdis Sundes fond: Det kom inn søknader på tilsammen 225 000 kr for helsearbeid i Inda, Bangladesh og Senegal. Fondet hadde 90 000 kr til utdeling i 2014. Dette ble fordelt med styrets godkjenning. Se eget regnskap i bl.a. Misjonsringen 2/2015.

Bønnekortet ble oppdatert i samarbeid med samarbeidsorganisasjonene og sendt ut med nr 1/2014 av Misjonsringen. Vi ser på dette som vår viktigste prioritering.

Gruppene.

Det var ved utgangen av 2014 44 grupper i Norge. Disse gruppene samlet inn kr 490300 i 2014. Vi gleder oss og er takknemlige for at disse små, men viktige fellesskapene fortsatt lever i landet vårt. Det er av stor betydning for alle som samles og for at misjonsengasjementet skal fortsatt holdes levende.

Medlemmer.

I 2014 var det 30 som meldte seg ut og 14 av våre medlemmer var døde. Det er innmeldt 4 nye medlemmer. I 2014 hadde vi totalt ca 800 medlemmer. Det er fortsatt en utfordring for oss å få nye medlemmer dersom SMR skal være aktiv i dagens misjonsutfordringer.

Misjonsringen.

Bladet kommer ut som før med 4 nr pr. år. Frøydis Vestbøstad er redaktør. Vi takker henne for innsatsen med bladet og hjemmesiden.

Hjemmesiden: www.misjonsringen.no

Den redigeres også av vår redaktør Frøydis Vestbøstad. Hjemmesiden er et viktig instrument for å gjøre oss kjent og formidle informasjon. Det er usikkert hvor mye det blir brukt. Vi får svært lite respons også fra aktive misjonærer. Det kunne vært bedre. Men det vi får av informasjon er svært inspirerende og nyttig.

Kontoret

Vi er fortsatt heldige og får leie rom til kontor på Diakonissehuset, Lovisenberg. Her har Ann-Mari Rothli også dette året gjort en formidabel innsats tross sykdom. Misjonsalliansen gjør regnskapsarbeidet i samarbeid med Ann-Mari Rothli. Det er vi godt fornøyd med. Revisjonsbyrået BDO kjøper vi de samme tjenester av. Det lyktes ikke å få noen som kan erstatte henne innen årets utgang. Hun trenger avløsning og det jobbes konkret for å få tak i en som kan overta etter henne.

Norme

Vi er fortsatt medlem av Norme. Torbjørg Vikingsdal Andersen deltok på lederdag Norme 9.desember. En viktig samling om bønn og bibellesning. Det var foredrag om forkynnelse/ evangelisering i vår tid. Hvordan formidles Guds Ord og kristen tro i det sosiale liv og i forkynnelse?

Informasjonsmaterieill

Vi har to fine ”roll-up’s” til disposisjon for SMR. De kan bli brukt mye mer. De står på kontoret på Lovisenberg. Det ble brukt på NMS’s generalforsamling på Ekebergsletta 2.-6.juli 2014 og på sommermøtet Himmalpartner hadde på Birkeland i juli. Vi fikk noen gode samtaler med deltakere, men ingen nye medlemmer.

Oslo 19.03.2015

Torbjørg Vikingsdal Andersen

Hilde M. Ydstebø

Asta Lekven Hafell

Eli M. Vollen

Anne Kristine Snøløs

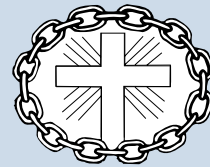
B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

Vi ønsker alle våre lesere en riktig god sommer. Ta gjerne med deg bladet når du reiser rundt og oppfordre flere helsearbeidere til å bli medlem i SMR. GOD SOMMER!

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Bankgiro: 1609.51.13676

Postgiro: 0532.12.86285

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 47 67 87 97

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Daglig leder: Hilde Masvie Ydstebø, mobil 47 67 87 97

ISSN 1892-7416

Frist for innsendelse av materiell er 15. august.